

ת"פ 37657/05/19 - מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה נגד סמיר אלקרנאווי,מרעי אלקרנאווי,סובחי אלקרנאווי,כולם

בית משפט השלום בקריית גת

02 מרץ 2023

ת"פ 37657-05-19 מדינת ישראל נ' אלקרנאווי ואח'

בפני כב' השופט משה הולצמן

המאשימה:

מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה
ע"י ב"כ עוה"ד יפתח לנדאו ואח'

נגד

הנאשמים:

1. סמיר אלקרנאווי
2. מרעי אלקרנאווי
3. סובחי אלקרנאווי
4. כולם ע"י ב"כ עוה"ד אוהד סולמי

גזר דין

1. בכתב האישום המתוקן שהוגש בגדרו של הליך זה נגד הנאשמים נטען, בעיקרי הדברים, כדלקמן.

הנאשם 1, סמיר אלקרנאווי (להלן: "סמיר"), היה במועדים הרלוונטיים מנהל ונהג בעסק בלתי חוקי להובלות פסולת; הנאשם 2, מרעי אלקרנאווי (להלן: "מרעי"), היה במועדים הרלוונטיים מנהל בעסק בלתי חוקי להובלת פסולת; הנאשם 3, סובחי אלקרנאווי (להלן: "סובחי"), היה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום נהג שכיר אצל הנאשמים 1 ו- 2.

ביום 26.11.2018 בסמוך לשעה 17:15 בערב, נהג הנאשם 3 במשאית מסוג וולוו בצבע לבן מ.ר. 7493572 אליה היה רתום נגרר מ.ר. 9070775; כאשר עגלת המשאית והנגרר היו עמוסים בפסולת בניין, השליך נאשם 3 בחסות החשיכה את הפסולת מהנגרר לאתר פינוי פסולת בלתי מורשה המצוי ברשות הרבים ועל קרקע חשופה ליד פזורת אליזידאנה דרום, בין היישוב "גבעת בר" ובין העיירה רהט, בנ.צ. 175427/585574; באותה השעה ובאותו המקום עמדה משאית נוספת מ.ר. 5686231 מסוג וולבו בצבע לבן ונגרר מ.ר. 9218576 בהם נהג הנאשם 1, המשאית והנגרר היו עמוסים גם הם בפסולת בניין אשר טרם הושלכה ארצה.

מעשי הנאשמים 1 ו- 3 היו על דעתו של הנאשם 2.

המשאיות והנגררים הנזכרים לעיל היו במועדים הרלוונטיים לכתב האישום בבעלותו של אביהם של הנאשמים 1 ו- 2, מר מוחמד אלקרנאווי; במעשיהם ובמחדליהם המתוארים לעיל, פינו הנאשמים 1, 2 ו- 3 בצוותא פסולת בניין לאתר שאינו מורשה על פי כל דין, המצוי ברשות הרבים ועל קרקע חשופה; במעשיהם ובמחדליהם המתוארים לעיל, עסקו הנאשמים 1 ו- 2, באופן בלתי חוקי בהובלת פסולת מבלי שהיו בידיהם כל הרישיונות וההיתרים הנדרשים לכך על פי כל דין.

אתר לסילוק פסולת מעורבת הינו עסק הטעון רישוי לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, יחד עם פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי) התשע"ג-2013; עסק לשינוע פסולת הינו עסק הטעון רישוי לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, יחד עם פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשע"ג-2013.

עמוד 1

לנאשמים יוחסו עבירות לפי החיקוקים הבאים- איסור לכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים- עבירה לפי סעיף 2 ביחד עם סעיף 4 וסעיף 13(ב) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק שמירת הניקיון**") יחד עם סעיף 20 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (ריבוי עבירות)(נאשמים 1, 2, 3); עיסוק ללא רישיון או היתר זמני- עבירות לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן: "**חוק רישוי עסקים**"), יחד עם פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי) התשע"ג-2013 (נאשמים 1 ו-2).

2. בגדרה של הכרעת דין שניתנה בדיון שנערך ביום 18.10.2022 הנאשמים הורשעו בפריקת אדמה במקום האירוע לפי חוק שמירת הניקיון והנאשמים 1 ו-2, סמיר ומרעי, הורשעו בהפעלת עסק ללא רישיון כנטען בכתב האישום.

3. הצדדים הגישו טיעונים לעונש בכתב.

4. המאשימה טענה, בעיקרי הדברים, שיש להעמיד את מתחם העונש ההולם לעבירות הנידונות על עשרות אלפי שקלים ברף הנמוך ועד למאות אלפי ₪ ברף הגבוה, ולטעמה יש לגזור על כל אחד מהנאשמים 1 ו-2 קנס בסך של 50,000 ₪, התחייבות בשיעור כפל הקנס למשך שלוש שנים, שלושה חודשי מאסר על תנאי, פסילת רישיון הנהיגה בפועל למשך חודשיים ופסילה על תנאי של רישיון הנהיגה למשך שלושה חודשים לתקופה של שלוש שנים. לגבי הנאשם 3, ששימש כנהג שכיר, קנס בסך של 25,000 ₪ והתחייבות בשיעור כפל הקנס בשים לב לכך שהודה כי שפך בעבר פסולת באותו מקום.

5. הנאשמים טענו שיש להעמיד את מתחם הענישה ההולם בעניינם של הנאשמים 1 ו-2 על קנס בסך של 10,000 ₪ עד לסך של 20,000 ₪ והתחייבות, ובעניינו של הנאשם 3, ששימש נהג שכיר, קנס בסך של 7,500 ₪ עד לסך בסך של 14,000 ₪ והתחייבות, בשים לב לאופי העבירה, משכה ונסיבותיה.

6. לצורך קביעת מתחם הענישה יש לבחון את העניינים הבאים- א. הערך החברתי שנפגע בביצוע העבירה ומידת הפגיעה. ב. מדיניות הענישה הנהוגה. ג. נסיבות ביצוע העבירה ובכלל זה מידת אשמו של הנאשם (ראו- חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); סימן 1א בפרק ו' לחוק העונשין לגבי הבניית שיקול הדעת השיפוטי בקביעת העונש; סעיפים 40ב ו-40ג.א) ו-ו(ב) לחוק העונשין; ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל. 5.8.2013).

7. באשר לערך החברתי שנפגע מביצוע עבירות הנוגעות להגנת הסביבה נקבע לא אחת בהלכה הפסוקה לגבי החשיבות הרבה בשמירה על איכות הסביבה (בג"ץ 4128/02 אדם טבע ודין- אגודה ישראלית להגנת הסביבה נ' ראש-ממשלת ישראל. פסקה 10. 16.3.2004; רע"פ 362/13 עלי חסן גמיל נ' מדינת ישראל. פסקה 18. 27.08.2013; ב-רע"פ 1223/07 סח עלי מורשד נ' מדינת ישראל המשרד לאיכות הסביבה. פסקה 4. 12.02.2007 נקבע לגבי "**... הצורך בענישה משמעותית לאלה המזהמים את הטבע בניגוד לחוק וממניעים של כדאיות כלכלית ...**").

8. באשר למדיניות הענישה על פי פסיקת בתי המשפט בא כוח המאשימה הציג רשימה של פסקי דין שלטעמו משקפת את מצב הדברים בעניין זה, כדלקמן.

ע"פ 38316-10-13 (מחוזי מרכז) תקלה ואח' נגד מדינת ישראל- בית המשפט אישר גזר דין שבגדרו נגזר קנס בסך של עשרות אלפי שקלים בשל השלכת פסולת בודדת; ת"פ (שלום קג"ת) 36687-04-16 מדינת ישראל נ' גידור הדרום (14.9.2021)- בשל השלכת בודדת של פסולת בסמוך לשכונת מגורים נגזר על החברה קנס בסך של 35,000 ₪, על בעלי החברה נגזר קנס בסך 25,000 ₪ והתחייבות, ועל נהג המשאית נגזר קנס בסך של 12,000 ₪; ת"פ 24255-06-20 מדינת ישראל נ' חאלד הובלות- על החברה נגזר קנס בסך של 50,000 ₪

והתחייבות ועל בעלי החברה נגזר קנס בסך של 25,000 ₪, מאסר על תנאי ועונשים נלווים; ת"פ 70155-07-19 מדינת ישראל נ' אלעוברה- על החברה נגזר קנס בסך של 50,000 ₪ והתחייבות ועל בעל החברה נגזר קנס בסך של 10,000 ₪, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי; ת"פ 52564-04-21 מדינת ישראל נ' אלסייד- בשל עבירה בודדת של השלכת פסולת ליד רהט בניגוד לתנאי רישיון עסק נגזרו על הנאשם חודשיים עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך של 50,000 ₪ והתחייבות.

בא כוחם של הנאשמים הציג פסיקה שלטעמו משקפת ענישה ברמת חומרה שונה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 6288-05-13 חדיגה נ' מדינת ישראל (1.12.2013)- הרשעה בשתי עבירות של השלכת פסולת. הנאשם 1 הורשע בניהול עסק ללא רישיון. על כל אחד מהנאשמים נגזר קנס בסך של 15,000 ₪ והתחייבות בסך של 10,000 ₪ (פסק הדין לא אותר על ידי במאגר); עפ"א (מחוזי מרכז) 3482-04-08 יהודה וילנר נ' עיריית נתניה (29.12.2010)- הנאשמים הורשעו בהשלכת פסולת והנאשם 1 גם בניהול עסק ללא רישיון. נגזר על כל אחד מהנאשמים קנס בסך של 20,000 ₪ והתחייבות בסך של 25,000 ₪ (מעיון בפסק הדין שאותר על ידי עולה שניתן ביום 26.6.2008 והקנסות וההתחייבות הועמדו על 20,000 ₪); ע"פ (מחוזי ים- 8491-02-12 מוראד דויאת נ' מדינת ישראל (1.5.2012)- נגזרו על הנאשם, בשל השלכה אחת של פסולת, קנס בסך של 20,000 ₪, התחייבות בסכום דומה והשבתת הטרקטור שבו בוצעה העבירה למשך 30 יום; ת"פ (שלום עכו) 40225-02-11 מדינת ישראל נ' פוליגרין ישראל בע"מ (12.11.2013)- הרשעה בגין ניהול עסק ללא רישיון. על החברה הוטל קנס בסך של 30,000 ₪ והתחייבות בסכום דומה, ועל כל אחד מהנאשמים 2 ו-3 נגזר קנס בסך של 7,000 ₪ והתחייבות בסך של 9,000 ₪ (הנאשמים הפעילו עסק לגריסת מארזים של מצברים במשך שנתיים ללא רישיון ולאחר נקיטת ההליך הפלילי קיבלו רישיון- מ.ה.); ת"פ (שלום קג"ת) 9505-12-16 מדינת ישראל נ' יחזקאל- קנס בסך של 7,500 ₪ והתחייבות עצמית בסך של 20,000 ₪ (בית המשפט (מותב זה) התחשב במצבו הרפואי החריג של הנאשם); ת"פ 36687-04-16 (שלום קג"ת) מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה נ' גידור הדרום בע"מ (14.09.2021)- הנאשמים 1-3 הורשעו בעבירות לפי חוק שמירת הניקיון וחוק רישוי עסקים, בשל השלכה אחת של פסולת (שפונתה לאחר זמן קצר- מ.ה.), ונגזרו עליהם קנסות בסך שבין 12,000 ₪ לבין 35,000 ₪ (בית המשפט (מותב זה) ייחס משקל, בין היתר, להתפרצות נגיף הקורונה והשלכותיו על המשק); ע"פ (מחוזי ב"ש) 44783-10-18 אבגי נ' מדינת ישראל- נקבע כי בשל השלכה אחת של פסולת הרף התחתון של מתחם העונש עומד על 10,000 ₪ ונגזר קנס בסך של 20,000 ₪. על מספר אירועים נגזר קנס בסך של 20,000 ₪ וערכאת הערעור העמידה את הקנס על סך של 14,000 ₪ (מותב זה שימש כערכאה דיונית. על הנאשם 1 נגזר קנס בסך של 100,000 ₪ והתחייבות עצמית על כפל הקנס, בין היתר, מכיוון שניהל תחנת מעבר שלא כדין, והערעור על עונשו נדחה. נאשם 2 שהיה נהג שכיר הורשה בגין שתי השלכות פסולת וערכאת הערעור העמידה את הקנס על סך של 14,000 ₪ (במקום 20,000 ₪) בשל מצב כלכלי ומשך המאסר חלף הקנס הועמד על שישה שבועות). ת"פ (שלום קג"ת) 26080-08-15 מדינת ישראל נ' אלון סופר- עבירות של השלכת פסולת. על החברה נגזר קנס בסך של 18,000 ₪ ועל מנהלה נגזר קנס בסך של 10,000 ₪ (בית המשפט (מותב זה) ייחס משקל לכך שמנהל החברה היה בגיל 83 שנים ומצבו הרפואי והכלכלי לא היה שפיר ולנסיבות המיוחדות של המקרה).

מעיון בפסיקה נוספת עולה התמונה הבאה-

בעניין שנדון ב-עפ"ג (מחוזי ת"א) 13950-01-11 בע"פ 17138-01-11 כהן נ' מדינת ישראל/המשרד להגנת הטבע (30.03.2011), הנאשמים/המערערים, החברה והנאשם 2, הורשעו בשני כתבי אישום בגין שלושה אירועים של השלכת פסולת ברשות הרבים, ונגזרו העונשים הבאים- על החברה- קנס בסך של 150,000 ₪,

התחייבות בסך של 300,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות מסוג אלה שהורשעה בהן; הנאשם 2- קנס בסך של 150,000 ₪, או 15 חודשי מאסר תמורתו; מאסר על תנאי של 3 חודשים, שיופעל אם יעבור אחת העבירות שהורשע בהן, והתחייבות כספית על סך 400,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות על-פי חוק שמירת ניקיון או הקשורות לאיסור לכלוך והשלכת פסולת. ערכאת הערעור הותירה על כנם את העונשים שנפסקו תוך שצוין כי לחובתו של הנאשם נזקפו חמישה עשר הרשעות קודמות, ובכלל זה בגין עבירות של שמירת הניקיון ולמרות זאת הוא שב וביצע עבירות אלה, ובנסיבות העניין, בהעדר הרתעה של ממש, היה מקום להטיל עליו קנס משמעותי נוכח הטלת עונש של מאסר על תנאי ולא מאסר בפועל.

בעניין שנדון ב-ע"פ (מחוזי חיפה) 53133-07-11 עאסי שעבאן נ' מדינת ישראל משטרת ישראל (12.1.2012), נדחה ערעורו של הנאשם, שהורשע בשל השלכת פסולת מספר פעמים במועד מסוים, מטרד לציבור והפעלת עסק ללא רישיון, ונגזרו עליו קנס בסך של 80,000 ₪, או 4 חודשי מאסר תמורתו, 4 חודשי שלילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים ממועד מתן גזר הדין, והתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירה לפי חוק שמירת הניקיון, והתחייבות בסך של 100,000 ₪ למשך 3 שנים להימנע מביצוע עבירות לפי חוק שמירת הניקיון בקשר לרכב.

בעניין שנדון ב-ת"פ (שלום פ"ת) 14657-06-09 מדינת ישראל נ' אל סייד (7.10.2014), הנאשם הורשע בשפיכת פסולת ממשאית שבבעלותו במועד מסוים ובניהול עסק ללא רישיון. לנאשם לא היה עבר פלילי לפני ואחרי ביצוע העבירה. על הנאשם נגזרו 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירות בהן הורשע. 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים את העבירה בניגוד לחוק שמירת הניקיון שבה הורשע. קנס בסך של 75 אלף ₪ או 7 חודשי מאסר תמורתו, והתחייבות בסך של 75 אלף ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירות בהן הורשע.

בעניין שנדון ב-ת"פ (שלום כ"ס) 27655-11-09 מדינת ישראל נגד תקלה (צוין בטיעוני המאשימה), הנאשם הורשע בהשלכת פסולת ברשות הרבים, ונגזרו עליו קנס בסך 50,000 ₪, או שנה וחצי מאסר תמורתו אם הקנס לא ישולם, פסילה מותנית למשך 3 חודשים של רישיון הנהיגה והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע, והתחייבות בסך 50,000 ₪ לפיה יימנע מלעבור את העבירה בה הורשע במשך 3 שנים.

ערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי (ע"פ 38316-10-13 תקלה נ' מדינת ישראל; 8.5.2014), ולבית המשפט העליון (רע"פ 3780/14 תקלה נגד מדינת ישראל; 29.5.2014), נדחו.

בעניין שנדון ב-עפ"ג (מחוזי חיפה) 41577-08-14 מדינת ישראל נ' מוחמד מנאע (13.11.2014), הנאשמים (חברה בע"מ, בעל השליטה ומנהל החברה, ועובד שכיר), הורשעו על פי הודאתם בעבירות לפי חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, וחוק אוויר נקי, התשס"ח-2008, בשל השלכת פסולת ברשות הרבים במועד מסוים, והצתת הפסולת ושריפתה במועד אחר. בית המשפט המחוזי ראה לנכון לקבל את ערעור המדינה ולהחמיר בסכומי הקנסות שהושתו על הנאשמים, וקבע שהיה מקום להעמיד את הרף התחתון של הקנסות לחברה ולבעל השליטה על סך של 40,000 ₪ ו- 25,000 ₪, בהתאמה. לאור מצבם הכלכלי הנתען של הנאשמים, העדר עבר פלילי ולאור העובדה שהודו בעבירות, נגזרו על החברה קנס בסך של 50,000 ₪ (בתשלומים), ועל בעל השליטה קנס בסך של 30,000 ₪ (בתשלומים), או שישה חודשי מאסר תמורתו (התחייבויות כספיות בגובה הקנסות נותרו ללא שינוי). עוד צוין כי-

"במקרים בהם פוגעים מבצעי עבירה מטעמים כלכליים בלבד באיכות הסביבה,

**וכפועל יוצא מכך מסכנים את שלום ובריאות הציבור, יש לגזור קנסות גבוהים
אף יותר מאלו שפורטו לעיל. ענישה כלכלית מכאיבה הופכת את העבירה
לבלתי כדאית מבחינה כלכלית, ובדרך זו מפחיתה את התמריץ לביצועה".**

בעניין שנדון ב-ת"פ (שלום נצרת) 23724-10-09 מדינת ישראל נ' סלים ביאטרה (5.1.2011), הנאשמים הורשעו עפ"י הודאתם, במסגרת הסדר טעון, בעבירות של איסור לכלוך והשלכת פסולת ומטרד לציבור, כאשר הנאשם 1 הורשע גם בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון, וזאת בשל שתי השלכות פסולת ברשות הרבים. על הנאשם 1 נגזרו מאסר על תנאי של 6 חודשים, שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים, קנס בסך 80,000 ₪ (בתשלומים) או 6 חודשי מאסר תמורתו, והתחייבות בסך 50,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מהיום מעבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים. על הנאשם 2 שעבד כנהג בעסקו של הנאשם 1, נגזרו מאסר על תנאי של 4 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים. קנס בסך 35,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו, והתחייבות בסך 25,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מעבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים.

בעניין שנדון ב-ע"פ (מחוזי ב"ש) 9068-09-15 מ.ס. פינוי אשפה בע"מ נ' המשרד לאיכות הסביבה/שלומציון (24.12.2015), נגזרו על הנאשמים, שהורשעו בהשלכת פסולת, קנסות בסך של 65,000 ₪ (על החברה) ובסך של 45,000 ₪ (על נאשם נוסף), ונקבע-

**"מתחם העונש ההולם לעבירה יחידה הוא בעשרות אלפי שקלים. בעניין זה
אפנה, למשל, לעפ"ג (חיפה) 41577-08-14, מדינת ישראל נ' מנאעה ואח', פסק
דין מיום 13.11.2014; ע"פ (מרכז) 38316-10-13, תקלה נ' מדינת ישראל,
פסק דין מיום 08.05.2014, זהו פסק דין אליו גם הפנה בא-כוח המשיבה, שם
נגזרו קנסות בסכומים של 75,000 ₪ ו-50,000 ₪ וכן נפסל רישיון נהיגה
בפועל ועל תנאי; ת"פ (שלום נצרת) 23724-10-09, גם שם היה מדובר בעבירה
אחת והושתו קנסות של 80,000 ₪ ו-35,000 ₪. סיכומו של דבר, מתחם
הענישה ההולם אשר נקבע על ידי בית המשפט, בדין נקבע".**

עפ"ג (מחוזי חיפה) 1014-09-17 מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' לי-א-מין מירן השקעות ונכסים בע"מ (30.11.2017). השלכת פסולת ברשות הרבים ביערות הכרמל בשש הזדמנויות שונות, כולל עבירה לפי דיני רישוי עסקים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שבין 30,000 ₪ לבין 80,000 ₪ לחברה. לגבי אחד המנהלים נקבע מתחם ענישה שבין 10,000 ₪ לבין 30,000 ₪. למנהל נוסף שהיה פעיל במתחם נקבע מתחם ענישה שבין 5,000 ₪ לבין 15,000 ₪. בימ"ש השלום השית קנסות בסך של 30,000 ₪, 10,000 ₪ ו-5,000 ₪, בהתאמה. בית המשפט המחוזי החמיר בענישה וקבע קנסות בסך 15,000 ₪ ו-25,000 ₪ למנהלים ובסך של 60,000 ₪ לחברה.

ת"פ (שלום ירושלים) 3164/13, מדינת ישראל נגד האחים קארי (12.11.2014). החברה, המנהל בפועל ונהג הורשעו בהשלכה אחת של פסולת בקצה הטיילת של ארמון הנציב, ויוחסו להם עבירות לפי חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1948, וחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968. נקבע כי מדובר במתחם ענישה אחד. עוד נקבע שיש לערוך אבחנה בין החברה והמנהלים שציפו לרווח בגין מעשה העבירה לבין הנאשם 3 שהיה "פועל פשוט" ולא ציפה לרווח ולקבוע מדרג לגבי מתחמי הענישה. המדרגים במתחמי הענישה- לגבי החברה 80,000-40,000 ₪, לגבי המנהל 13,000-8,000 ₪, ולגבי הנהג 10,000-4,000 ₪. הקנסות שהושתו- על החברה 52,000 ₪, על המנהל- 10,000 ₪ ועל הנהג- 5,000 ₪.

בעניין שנדון בע"פ (מחוזי חיפה) 763/05 צוקרמן יניב נ' משרד לאיכות הסביבה (06.04.2006) נקבעה רמת ענישה שונה, אך יש לשים לב לקביעת ערכאת הערעור לגבי העונש. שם נגזר על הנאשם 1 עונש של מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך 3 שנים על העבירות בהן הורשע; קנס כספי בשיעור של 10,000 ₪ או חודשיים מאסר תחתיו, וחתימה על התחייבות כספית בסך 25,000 ₪ למשך 3 שנים, בשל ארבע השלכות של פסולת ברשות הרבים, אלא שיש לשים לב שהנאשם 1 הורשע מיד עם תחילת ההליך המשפטי תוך חיסכון בזמן שיפוטי, וערכאת הערעור ציינה כי המאשימה לא ביקשה למצות עם המערער את הדין, לא עתרה לקנס המרבי ולא ביקשה לשלול את רישיון הנהיגה או רישיון הרכב בו הובלה הפסולת ובית המשפט קמא לא גזר עונשים חמורים על פי אמות המידה הקבועות בחוק.

9. מהמקובץ לעיל עולה כי סכומי הקנס שהוטלו בגין השלכת פסולת שלא כדין נעו בדרך כלל, למעט מקרים חריגים שאינם משקפים את המגמה השלטת בפסיקת בתי המשפט, בסך של כ-10,000 ₪ ומעלה (לנהג שכיר, "פועל פשוט") ועשרות אלפי שקלים עד למאות אלפי שקלים לחברה ומנהליה, בשים לב לנסיבות המקרה הנדון והיקף העבירות הנידונות, ויש לשים לב לקביעתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (ע"פ 9068-09-15) כי מתחם העונש ההולם בגין השלכת פסולת יחידה עומד על עשרות אלפי שקלים.

10. בעניינו, באשר לנסיבות ביצוע העבירות הנאשמים הורשעו בהשלכה אחת של אדמה מנגרר. במקום היו שתי משאיות עם נגרים, שבהן נהגו הנאשמים 1 ו-3, שהיו עמוסים במטען (המטען נפרק מהנגרר שאותו הוביל הנאשם 3).

נקבע בהכרעה הדין כי השלכת אדמה ברשות הרבים ולא באתר הטמנה מורשה כמוה כהשלכת פסולת על פי הדין, אך הדעת נותנת שהנזק לסביבה הוא פחות חמור מזה שנגרם בשל השלכת פסולת בנייה או של פריטים אחרים.

הנאשם 3, סובחי, פרק את האדמה מהנגרר במקום האירוע.

הנאשם 1, סמיר, לא פרק את המטען של המשאית, שבה נהג, ואת המטען של הנגרר שהיה רתום אליה. עם זאת, הוא שימש כמנהל בפועל בעסק ויש לשים לב לכך שהוא נסע עם סובחי (שנהג במשאית נוספת עם נגרר) למקום האירוע מתוך כוונה לפרוק את המטען מהנגרר שאותו הוביל סובחי.

הנאשם 2, מרעי, לא היה במקום האירוע אך שימש כמנהל בפועל של העסק בצוותא ובשיתוף פעולה מלא עם הנאשם 1 וכפי שנקבע בהכרעה הדין יש להחזיקו כמי שידע על פריקת המטען מהנגרר במקום האירוע, כמי שהנחה את סובחי לפרוק את המטען במקום האירוע וכמי שביצע את העבירה בצוותא עם יתר הנאשמים.

11. באשר למתחם הענישה, יש לייחס משקל מתאים להשלכת המטען ברשות הרבים על ידי הנאשם 3, סובחי, כאשר הנאשם 1, סמיר, המשמש כמנהל בעסק, היה במקום, ויש להחזיק את הנאשמים 1 ו-2, ששימשו כמנהלי העסק בפועל, כמי שהורו לסובחי לפרוק את המטען במקום האירוע. פריקת המטען מהנגרר במקום האירוע נעשה ביוזמת הנאשמים ובכוונת מכוון (בהכרעה הדין נדחתה הטענה לפיה הנסיעה מהכביש לשטח ופריקת המטען נעשתה בשל תקלה טכנית במשאית). יש לייחס משקל של ממש להפעלת עסק להובלת פסולת ללא רישיון כנדרש על פי חוק רישוי עסקים, על החומרה הגלומה בכך והערך הציבורי שנפגע בשל ביצוע עבירות הנוגעות לאיכות הסביבה ודיני רישוי עסקים.

עם זאת, המטען שנפרק היה אדמה והדעת נותנת שהנזק שנגרם לסביבה היה במידה פחותה מזה שהיה נגרם בשל השלכת פסולת בניין או של פריטים אחרים והמדובר בפריקה אחת של מטען.

בנסיבות העניין סבורני שיש להעמיד את מתחם העונש בעניינם של הנאשמים 1 ו-2 על קנס כספי בסך שבין 25,000 ₪ לבין 50,000 ש"ח, התחייבות עצמית על כפל הקנס (או בקירוב), מאסר על תנאי ופסילה על תנאי של רישיון הנהיגה במקרה של הישנות העבירות בגינן הורשעו בגדרו של הליך זה כפי שצוין על ידי המאשימה.

באשר לנאשם 3, סובחי, יש לשים לב ששימש כנהג שכיר ופעל לפי ההנחיות שנמסרו לו על ידי הנאשמים 1 ו-2. אין בכך כדי לגרוע ממידת אחריותו, אך יש לייחס למעמדו ותפקידו משקל מתאים בעת קביעת מתחם הענישה בעניינו, בהתייחס למתחם הענישה שנקבע בעניינם של יתר הנאשמים.

בנסיבות העניין סבורני שיש להעמיד את מתחם הענישה בעניינו של הנאשם 3 על קנס כספי בסך שבין 12,000 ₪ לבין 20,000 ₪ והתחייבות עצמית על כפל הקנס.

12. באשר לנסיבות שאינן נוגעות לביצוע העבירה, הנאשמים 1 ו-2 הציגו רישיון עסק לאיסוף והובלה של אשפה ופסולת (נ/1) הנושא את התאריך 26.10.2021 ויש לייחס לכך משקל ראוי.

הנאשמים 1 ו-3, סמיר וסובחי, ללא תיעוד לגבי הרשעה בעבירות פליליות. לנאשם 2, מרעי, הרשעות בעבירות שונות אך לא בעבירות הנידונות.

הוצגה תעודת עובד ציבור לפיה הנאשם 1, סמיר, שילם קנס בסך של 1,500 ₪, ביום 6.8.2015, בשל "השלכת פסדים או פסולת בניין ברשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד מרכב מסחרי המוביל פסולת כאמור, שלא עקב התעופפותה או דליפתה מהרכב", וזאת ביום 7.3.2015. יש לזקוף זאת לכף חובתו.

נטען שהפסולת פונתה מהמקום אך לא הונחה תשתית ראייתית הולמת להוכחת הטענה.

הועלו טענות לגבי מצבם המשפחתי של הנאשמים. כך נטען שהנאשם 1 אב לתשעה ילדים והוא משמש כמפרנס ראשי. הנאשם 2 אב לשלושה עשר ילדים, בשל עניינים משפחתיים הפסיק לעבוד בחברה ומתקיים מהבטחת הכנסה. הנאשם 3 אב לחמישה ילדים הפסיק את עבודתו בחברה (עובד בחברה אחרת). לא הונחה תשתית ראייתית של ממש לגבי מצבם המשפחתי והכלכלי של הנאשמים ולא ברור מה המשקל שניתן לייחס לטענות בעניין זה.

הועלתה טענה שמאז הגשת כתב האישום הפעילות העסקית התמעטה חלק מהציוד נמכר ומרבית העובדים פוטרו למעט הנאשם 1 העובד לסירוגין בעבודות מזדמנות, אך גם בעניין זה לא הובאו ראיות של ממש לצורך הוכחת הטענות.

13. סבורני שיש מקום להחמיר במידה מסוימת בסכום הקנס שיש לגזור על הנאשם 1, סמיר, בשים לב להשלכת פסולת ממשאית בשנת 2015 בגינה שולם קנס, ביחס לקנס שניש לגזור בעניינו של הנאשם 2.

14. מהמקובץ לעיל, ובהינתן האיזון הראוי בין מתחם העונש ההולם לבין הנסיבות שאינן קשורות לבצוע העבירה, מצאתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים-

הנאשם 1

א. עונש מאסר על תנאי של שלושה חודשים ככל שהנאשם 1 יעבור עבירה שבגינה הורשע בהליך זה במשך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדין

ב. פסילה בפועל (על תנאי) של רישיון הנהיגה למשך חודשיים ככל שהנאשם 1 יעבור עבירה שבגינה הורשע בהליך זה במשך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדין

ג. הנאשם 1 יישא בקנס בסך של 38,000 ₪, או 120 ימי מאסר תמורתו. הקנס

ישולם ב-38 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך של 1,000 ₪ כל תשלום. התשלום הראשון ייפרע עד ליום 20.3.2023 ועד ל-20 לכל חודש עוקב. לא ישולם אחד מן התשלומים האמורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ד. הנאשם 1 יחתום, או יצהיר לפרוטוקול הדיון, על התחייבות עצמית בסך של 80,000 ש"ח להימנע מלעבור את העבירות שבהן הורשע בהליך זה למשך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדין. לא תחתם התחייבות כספית על ידי הנאשם 1 בתוך 7 ימים מהיום (בהעדר הצהרה), יאסר הנאשם 1 למשך 60 ימים.

הנאשם 2

ה. עונש מאסר על תנאי של שלושה חודשים ככל שהנאשם 2 יעבור עבירה שבגינה הורשע בהליך זה במשך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדין

ו. פסילה בפועל (על תנאי) של רישיון הנהיגה למשך חודשיים ככל שהנאשם 2 יעבור עבירה שבגינה הורשע בהליך זה במשך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדין

ז. הנאשם 2 יישא בקנס בסך של 35,000 ₪, או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-35 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך של 1,000 ₪ כל תשלום. התשלום הראשון ייפרע עד ליום 20.3.2023 ועד ל-20 לכל חודש עוקב. לא ישולם אחד מן התשלומים האמורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ח. הנאשם 2 יחתום, או יצהיר לפרוטוקול הדיון, על התחייבות עצמית בסך של 70,000 ש"ח להימנע מלעבור את העבירות שבהן הורשע בהליך זה למשך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדין. לא תחתם התחייבות כספית על ידי הנאשם 2 בתוך 7 ימים מהיום (בהעדר הצהרה), יאסר הנאשם 1 למשך 60 ימים.

הנאשם 3

ט. קנס בסך של 14,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-28 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך של 500 ₪ כל תשלום. התשלום הראשון ייפרע עד ליום 20.3.2023 ועד ל-20 לכל חודש עוקב. לא ישולם אחד מן התשלומים האמורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

י. הנאשם 2 יחתום, או יצהיר לפרוטוקול הדיון, על התחייבות עצמית בסך של 30,000 ₪ להימנע מלעבור את העבירות שבהן הורשע בהליך זה למשך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדין. לא תחתם התחייבות כספית על ידי הנאשם 3 בתוך 7 ימים מהיום (בהעדר הצהרה), יאסר הנאשם 3 למשך 30 ימים.

15. ערעור בזכות ניתן להגיש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים.

16. המזכירות תסגור את התיק ברישומיה.

ניתנה היום, ט' אדר תשפ"ג, 02 מרץ 2023, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשמים ובא כוחם.